

Predikacio – 2016. március 6./13.

A 7 gyülekezet – Laodícea

Lec.: Mt 5,13; Kol 3,5-11; 4,12-18; 2Kor 6,1-13

14. A Laodiczeabeli gyülekezet angyalának is írta meg: Ezt mondja az Ámen, a hű és igaz bizonyosság, az Isten teremtésének kezdete:

15. Tudom a te dolgaidat, hogy te sem hideg nem vagy, sem hűv; vajha hideg volnál, vagy hűv.

16. Így mivel lágymeleg vagy, sem hideg, sem hűv, kivetlek téged az én számból.

17. Mivel ezt mondd: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és meztelen:

18. Azt tanácslom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te meztelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss.

19. A kiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és térj meg.

20. Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem.

21. A ki győz, megadom annak, hogy az én királyiszékembe üljön velem, a mint én is győztem és ültem az én Atyámmal az ő királyiszékében.

22. A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.

Text.: Jel 3,14-22

Az utolsó levél a hét gyülekezethez írt levél sorában. A sorrendben elfoglalt hely oka: a Laodíceai Gyülekezet önhittsége és másokkal szembeni közönyössége („Nincs szükségem semmire” - 17, külső segítségre, más gyülekezetekre, tanításra stb.). Szemben a hét levél sorát kezdő Efézusi gyülekezettel, mely a legtekintélyesebb gyülekezet révén, (mert) felelősséget hordozott a többi gyülekezetért is (erre utal Jézus olyan formában való bemutatkozása, hogy Ő tartja a hét gyülekezet angyalát jelképező hét csillagot és a hét gyülekezetet jelképező arany gyertyatartó között jár – 2,1). Itt mutatkozik meg Jézus értékrendje: „Aki nagy akar lenni közöttetek, az legyen valamennyiőtök szolgája”; „Aki felmagasztalja magát megaláztatik és aki megalázza magát felmagasztaltatik”. A Jézusi rangsorbab azok vannak elől, akik felelősen felvállalják mások terhét. Aki pedig kihúzza magát a felelősségből és a közösség terhének hordozásából, utolsó lesz. Még akkor is, ha most nagyon elől érzi magát. Ez igaz, az élet minden területére. Mert a mi küldetésünk a teremtési

rendben, a közösségben van. Magányosan nem lehet megélni a keresztyénséget. A magányos keresztyén ember és az elszigetelődő keresztyén közösség összeroppan. Ezért nincs igaza annak, aki hangoztatja, hogy ő egyedül is képes otthon megélni a hitét, nem szükséges neki templomba, testvéri közösségbe járni. Pl.: a tűzből kivett parázs bealszik. → Ismét fel kell venni a kapcsolatot azokkal, akiknek valamilyen okból hátat fordítottunk. Mert az Isten nekünk szánt áldása náluk van lerakva. Ha leépítjük (vagy romokban hagyjuk) a kapcsolatainkat, akkor magunkat szegényítjük meg. De Isten másoknak szánt áldása pedig nálunk van lerakva. S elszigetelődve, másokat fosztunk meg attól, ami nem a miénk, hanem az övék. Különösen igaz ez a közösség újraélesztési gondolat, a mai korban, amikor az atomizálódás hatalmas kísértés. Pl. a kapcsolatnak és az önkifejeződésnek szinte csak egyéni terei vannak, ahol az ember csak önmaga folytat tevékenységet élő kapcsolatok nélkül: mobiltelefon, számítógép, internetes közösségi oldalak stb. Következmény: önzőség, empátia elvesztése, egyedüllét, valóságészlelési hiány, irányíthatóság, szegénység, fizikai és mentális gyengeség (nem tudjuk legyőzni a betegségeket és feldolgozni a veszteségeket) stb. Pl.: 1) Az egyik 30+ anyuka, akinek kamaszkorba lépett fia van, magyarázott egy számára meghatározó gyermeki élményről (téli este, összejött néhány rokon, fejtették a kukoricát, a nagymama mesélt és énekelgettek). Majd a merengésből fájdalmas felismeréssel mondta: „ezt az élményt az én fiam, már sose fogja megélni és nem is tudja, hogy mennyivel szegényebb lesz”. 2) Kimutatások bizonyítják, hogy az a gyerek, akinek szoros közösségei vannak (testvéri, baráti, osztálytársi), sokkal jobban teljesít, rugalmas és könnyebben feldolgozza a veszteségeit. 3) Most fedezik fel, hogy a traumák feldolgozásának legfontosabb eszköze, a közösség. Ezért egyre nagyobb szerep jut az önségítő közösségeknek: gyász-, válás-, szenvedélyeket feldolgozó közösségek. Közösségek újbóli felfedezése és megerősítése nélkül csak lemaradás jövő nélküliség van (nemzeti, társadalmi, gazdasági, hitéleti, mentális szinten) (a laodíceaiak után sem következik senki).

E Laodíceai levélnek is ugyan az a szerkezete mint a többi hét levélnek a Jelenések könyve elején: címzés, értékelés, tanács, ígéret, biztatás és figyelmeztetés. A továbbiakban (mint máskor is már) ezt a szerkezetet fogjuk követni, a Laodíceai Gyülekezetre szabottan. 1) De ez a szerkezet, már önmagában a kegyelmet mutatja fel. Uí. ha a laodíceaiak vissza is utasítják a másokkal való közösséget, de ez a közösség mégis nyitott a számukra. Még ha egy oldalról is (ez a gyülekezet is benne van a közös szerkezetben). Ez a „mégis”, az Evangélium kegyelmének egyik fontos mechanizmusa (ha vissza is utasít, meg is tagad, el is fordul, akkor is nyitottnak lenni felé). Pl.: az Evangélium kegyelmének a mechanizmusa, talán a tékozló fiú történetében van legteljesebben kiábrázolva, ahol az apa folytonosan visszavárta az őt hátrahagyó és megtagadó fiát. 2) Erre a mégis (a csalódás, elutasítás, elvetés fájdalmának kockázatát felvállaló) kegyelemre, Jézus adhat erőt. Mint itt is Jézus diktálta

Jánosnak, az apostoli írónak a szöveget. Ui. magunktól csak elvetéssel reagálunk az elvetésre („ha nem kellek, akkor te sem kellesz”, „ha elfordulsz, én is elfordulok”, „ha te úgy, akkor én így”). A „mégis kegyelem”, az Atya visszaváró szeretetét mutatja fel. S nekünk is csak e szeretet megtapasztalása által lehet erőnk ezt a kegyelmet felmutatni és kiábrázolni.

1. Címzés (1/a). Itt is kettős címzett van (közvetlen: a gyülekezet angyala és közvetett: a gyülekezet), valamint a címző Jézus, aki úgy mutatkozik be, ahogyan az a legfontosabb a gyülekezet számára.

Címzett közvetlenül: a gyülekezet angyala. (Már elhangzott:) ez az angyal a gyülekezet elöljárója. Itt az angyal a funkciót és nem a tényleges mivoltot jelenti. Mint az előző gyülekezeteknél, itt sem ismerjük a gyülekezet közvetlenül megcímzett eme elöljáróját.

Címzett közvetetten:

Laodícea városa. 1) Elhelyezkedés: Kis-Ázsia (a mai Törökország területén), Hierapolis és Kolossé között, Filadelfiától DK –re; a Likosz folyó bal partján; három fontos kereskedelmi út találkozásánál. 2) Keletkezési idő: Kr. e. 250. 3) Alapító: II Anthiochosz Theosz, szír uralkodó. 4) Keletkezésének körülményei: A város helyén egy Diospolis nevű ősi frígiai város állt, mely valamilyen oknál fogva lakatlan romvárossá vált. Ennek a helyén alapította II Anthiochos ezt az új várost, melyet Laodíke nevű feleségéről, Laodíceának nevezett el. Később, a nagy kiterjedésű kőfalakkal körbekerített Laodícea lett Frígia fővárosa. Kr. e. 133 –ban kapcsolták az akkor terjeszkedő Római Birodalomhoz. Plinius, római történetíró, a város római kori fejlődését tanúsítva, a „Híres város” („Urbe celeberrima”) néven említi. 5) Jellegzetességei: a) Kereskedelem. A császárság virágkorában Phrygia Magna egyik jelentős kereskedővárosa, mely jelleget a városon áthaladó három kereskedőútvonalnak köszönheti (kereskedelmi csomópont); b) Textilipar. A kisázsiai textiliparnak Laodícea volt a központja; c) Bankrendszer. A városban kiépült bankrendszer volt, mely főleg a város központi jellegével és a kereskedelemmel volt összefüggésben; d) Gyógyszerészet. Gyógyszerészeti főiskola működött itt, melynek a leghíresebb terméke egy Kollurion nevű szemkenőcs, melyet a kor valamennyi neves orvosa is ajánlott (pl. Galenus, az ókori világ leghíresebb orvosa); e) Színjátás. Három márványból épített színház volt Laodíceában. 6) Társadalom: Jómódú és otthonukra büszke polgárság alakult ki. A jómódra és a büszkeségre utal, hogy amikor várost, a környező településekkel együtt, fél évszázadon belül kétszer pusztította el földrengés (Kr. e. 17 és 61), nem fogadta el a város lakossága Tibérius, római császár segítségnyújtási szándékát, hanem saját erejükből építették újjá a várost néhány év alatt.

A Laodíceai gyülekezet. Korán lett keresztyénség a városban. Keletkezéséről szinte semmit nem tudunk. Pál egyik munkatársa alapíthatta a gyülekezetet. A Kolosséi Levélről rendelkezik Pál, hogy olvassák fel Laodíceában is (Kol 2,1; 4,13-16).

Címző: Krisztus. Aki „az Ámen, a hű és igaz tanú, Isten teremtésének kezdete” – 1b.

Az Ámen, hű és igaz tanú. Az „ámen” jelentése: Úgy legyen, úgy lesz. Isten akaratának a biztos voltát (hű és igaz tanú) ábrázolja ki Krisztus. Tehát az „Ámen” magyarázata és konkrét megnyilvánulása a „hű és igaz tanú” állítás. Krisztus ábrázolja ki és tanúskodik arról, hogy Isten minden ígérete igaz és beteljesedik. Isten nem hazudik. 1) Ez vigasztalás. Mert Isten gondol ránk; nem szegi meg velünk kötött szövetségét; félelmeink közepette is tudhatjuk, hogy Ő velünk van; minden gondunkat Őreá vethetjük, mert neki gondja van mireánk; aki Hozzá megy, azt semmiképpen ki nem veti; ha megvalljuk a bűneinket, akkor Ő hű és igaz, hogy megbocsátja bűneinket. Tele van drága vigasztalással az a tény, hogy Isten hűséges és amit megmond az úgy is lesz, még ha nem látjuk is azt most megvalósulni. Pl. megígérte a gyülekezetünk felemelkedését és az biztos, hogy be fog teljesedni, hisz Ő a mindenható és nem állhat senki az útjába. 2) Figyelmeztetés. Isten nem csak a pozitív, hanem a negatív ígéreteihez, a fenyegetéseihez is hűséges. Ha nem tartottuk be az esküt (konfirmációi, házassági, keresztelési, presbiteri, vagy személyes fogadalmak stb.) Isten azt keményen számonkéri és megbünteti („Isten engem úgy segéljen”, ez egy átokkérés az eskü végén); aki méltatlanul veszi az Úrnak testét és véréét, az tényleg kegyelem és örök élet helyett kárhozatot eszik és iszik magának; aki nem tér meg, az tényleg elkárhozik.

Isten teremtésének kezdete. A teremtés oka: Krisztus („...minden általa és reá nézve teremtet. Ő előbb volt mindennél, és minden őbenne áll fenn” – Kol 1,16-17, jellemző, a Kol levelet kellett Laodíceában is felolvasni). A teremtés Krisztusért lett. Ez a Krisztusi önkijelentés kellett leginkább a laodíceiaknak, mert így helyreteszi Krisztus, az öntelt gyülekezetet, kik azt gondolták, hogy minden értük van. Jézus kijelenti, hogy a gyülekezet, minden ember, az egész teremtés Érte van, mindeneknek Ő ad értelmet. Nem a magunk kívánságaink és ösztöneink, pénzkereseti és hatalmi vágyunk, a gyűlöletünk és másik megnyomorítása érdekében, hanem Krisztusért vagyunk. Az Istentiszteletért vagyunk megteremtve és ide állítva. Pl.: a hat napos teremtés után ott az Istentisztelet, mert a teremtés az Istentiszteletért készült el. Ott ahol vagy mindeneddel az Isten dicsőségét kell keresned (1Kor 10,31). Nem Krisztus van értünk, hanem mi vagyunk Krisztusért. → Ezt tudomásul kell venni, mert e nélkül a viszony nélkül, sosem lehetünk Isten szövetségesei. Pl.: a 10 Parancsolat kezdetén, Isten ezt az Istennek való teljesen kiszolgáltatott viszonyt

mutatja fel azonnal („Én az Úr vagyok a te Istened"). Ha ezt elfogadjuk, csak akkor megy tovább a szövetség szövege.

2. Értékelés. Nincs semmilyen pozitívum.

„nem vagy sem hideg, sem forró". Langyos a gyülekezet.

A világgal szemben. A langyos állapot a testnek, tehát ennek az életnek jó (ha valakinek a teste lázasan forró, vagy lehül, veszélyben van; a langyos mérsékelt égövön a legjobbak az életkörülmények). A langyos állapota a gyülekezetnek, azt jelenti, hogy elvilágiasodott. A gyülekezet a világ mércéjével méri a maga gyarapodását (anyagi javak, ingatlanok, számok, társadalmi befolyás, hatalom stb.). Ebben a világban lett az otthona. S így megalkudott a visszásságokkal is. → A gyakorlatban: az Egyháznak még talán nagyobb az erkölcsi tartása, a múltja, a presztízse, mint más világi szervezeteknek, de már nem veszi fel a bűnnel szemben a harcot. Az elvilágiasodott és ellustult kultúrkeresztyénség, az Evangéliummal és a bűnnel szembeni közöny jele a langyosság.

Krisztus szemszögéből, ez az állapot semmire sem jó. A félsivatagi körülmények közt (ahol Laodicea is volt), este a hőmérséklet lehül és a meleg ital kell, nappal a nap tűzforrón éget és akkor a hideg ital tud hűsíteni. A langyos ihatatlan. Langyos kapcsolatuk volt a laodiceaiaknak Krisztussal. Pl.: Ha egy villanymelegítő langyos, miközben a hálózathoz van csatlakoztatva, akkor ott érintkezési-, kontakt hiba van. Ami zárlatot, majd a szerkezet és környezete rongálódását okozza. Elmegy az értékes energia. Ha valaki csak fél szívvel szereti Jézust, langyos a kapcsolata, megtűri a bűnt, ott a Jézussal, a gyülekezet fejével, való kapcsolattal van gond. S az Úr hiába adja a szeretetét, türelmét, tanácsát, megbocsátását, békéjét, azok nem hasznosulnak (sőt rongálhatnak, mert Jézus mondja, hogy a hallott Ige fog megítélni minket). Az igazi és izzó szeretetre Jézus volt a példa, aki Önmagát adta a mi bűneinkért. Nekünk is magunkat kell adni Jézusért és a felebarátainkért („Abból ismerjük a szeretetet, hogy ő az életét adta értünk; ezért mi is tartozunk azzal, hogy életünket adjuk testvéreinkért." – 1Jn 3,16; „Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért" – Jn 15,13). Te mit adsz Jézusnak és testvéreidnek? Pl. konkrétan és minimálisan: Hogy állunk a tized kérdéssel? „A langyosakat kiköpi az Isten". Mint a megízetlenült só, melyet eldobják. A só semmilyen fizikai, vagy hő hatására nem veszíti el az ízét, csak a szennyezés miatt válik ízetlenné. Így értelmét veszti a keresztyén lét is a közönyösség langyos és ízetlen állapotában. Mely azt jelenti, hogy bűntől beszennyeződött.

Önelégült volt a gyülekezet („ezt mondod: Gazdag vagyok, meggazdagodtam, és nincs szükségem semmire" – 17). Arra gondolt, hogy nincs szükségük 1) sem a többi keresztyénre, mert megtudnak ők mindent egyedül is oldani; 2) sem Krisztusra, a kegyelemre, a bűnbánatra és bűnbocsánatra mert ők tökéletesek;

már mindent tudnak Jézusról, az Egyház tanításáról. Ma: 1) Nincs szükségem a testvérek segítségére, ugyan ki lenne okosabb, bölcsebb, rátermedtebb, mint én? Az a gyülekezeti tag, az a presbiter, az a pap? (pedig egyáltalán nem véletlen, hogy azok az emberek vannak melletted a gyülekezetben, a családban, a szolgálatban; rájuk van szükséged ahhoz, hogy teljes életet élhess; és lehet, hogy az az ember a legszükségesebb a te számodra, akit most neked a leginkább ellenszenves). Én meg tudom oldani a helyzetemet; 2) Nincs szükségem a bűnbánatra, hisz én nem vagyok bűnös. Pl.: Az egyik gyülekezetben bűnbánati alkalom volt. Az egyik rendszeresen templombajáró tag szintén készült részt venni ezen az alkalmon. A családból valaki kissé cinikusan kérdezte: „megy megbánni a bűneit?” Mire az aktív gyülekezeti tag teljesen felháborodva válaszolt: „Nekem nincsenek bűneim!”

Ezért mondja Jézus a további értékelést, mint következményt:

Nyomorult (nyomorék). Béna. Nem mozog. Nincs szolgálata a gyülekezetnek. Nincs szolgálata a hívő életnek. Béna a misszió, a diakónia, a testvér felé való segítség, a lelkigondozás, az oktatás, a problémafeldolgozás, a megbocsátás. Ez a gyülekezet nem teherhordozó, hanem teher. Nem termelő, hanem fogyasztó. Nem segítő, hanem tolokocsis (Akit kívülről kell tolni és csak úgy tud haladni; s kívülről tolja: a segély, a múltja, a hagyománya stb.).

Nyavalyás. Beteg (nyavalya, a betegség régies kifejezése). Nagy a baj, amikor egy városban (Laodícea nagy város volt) nincs orvos. A gyógykészítményeiről híres városban nincs egy igazi orvos. Nem volt a gyülekezetnek és városnak orvosa. A bűn, a szenvedélyek, a megkötözöttségek, a félelmek, a gyűlölet, a sértődöttség elszívják az élettől az erőt és nincs erőnk élni. Az Egyház nem tudta betölteni a gyógyító problémamegoldó szerepét. Pedig az Egyházunk legjelentősebb bizonyágtételi területe: a problémamegoldás (a családokban, a veszteségekben, a jövő kilátásaiban, a gazdaságban, a kapcsolatokban stb.). Ha nem vagyunk problémamegoldók a környezetben, akkor nincs értelme a jelenlétünknek.

Szegény. A kereskedelemről és a bankrendszerből meggazdagodott laodíceaiak sokkal szegényebbek, mint a többi gyülekezet. A) Mert a gyülekezet legfőbb kincse, Krisztus, az ajtón kívül rekedt. Már Krisztus sem kell nekik. → Jaj annak a gyülekezetnek, ahonnan így kireked Krisztus, ahol felháborodnak az Ige tanításán és figyelmeztetésén. Ott a legnagyobb a szegénység. Ott nincs üdvösség, reménység, örök élet. Minden embernél nyomorultabbak. B) S nem kell nekik a testvéri közösség. Pedig a testvéri közösség tudja azt az igazi boldogságot megadni, amit az ember a pénzzel keres. → Pl.: 1) Évente egy nemzetközi kutatás keretében felméri a nemzetek un. boldogságindexét (melyik nemzet a legmegelégedettebb és boldogabb). Rendre azok az nemzetek érik el a legmagasabb pontozást, ahol szoros közösségek vannak és nem az

anyagilag leggazdagabbak. 2) Egy nyugdíjas és meggazdagodott férfi mondta el, hogy a háborút követően, a gyerekkorában a szülei nagyon szegények voltak. De a téli estéken a kis vaskályha fényénél (mert nem volt villany és még gyertyára se nagyon futotta) zsoltárokat énekeltek nagy szeretetben. Akkoriban e kérdéses személy négy-öt éves volt. De elmondása szerint, a gazdagságával azóta is azt a boldogságot keresi, melyet gyerekkorában, a szülői szeretet közegében élt meg. Mert sokkal gazdagabb az az ember, akinek kapcsolatai vannak, mint akinek múltó anyagi javai. A legnagyobb nyomorúság, hogy már nem is látja a saját maga helyzetét és Krisztus mércéjét a gyülekezet, mert vak. Pedig itt volt a híres szemgyógyító kenőcs. → Már nem fáj a bűn, már nincs lelkiismeretfurdalásom, amikor már nem tudok sírni magam és gyülekezetem bűnei és nyomorúsága, más ember fájdalmai és veszteségei miatt (pedig boldogok akik sírnak). Borzalmas a mindent beborító szürke közöny.

Mezítelen. A bűn miatti rútság, a kiszolgáltatottság, a szégyenkezés állapota. De már ezt sem látják és nincs bennük szégyen. Nincs már meg az üdvösséget és az új életet jelentő fehér ruha.

Vak. Egy kiüresedett, de mégis magára nagyképpően büszke gyülekezet, mely már arra sem képes, hogy a maga helyzetét felmérje. → Az emberiség mai állapota a látszat és a valóság ellentétének kettősségben van: már több, mint hét milliárd ember él a földön, egy másodperc alatt beszélhetek és levelezhetek a föld másik végén élő emberrel, egyre többet látunk a médián keresztül a világból, mégis soha nem volt ennyire magányos az ember mint most; rengeteg nemzetközi világszervezet, segélyszervezet, békekonferencia akarja a békét megteremteni és megőrizni, mégsem volt ennyi öldöklés a világban, mint az elmúlt évszázadban és a jelen helyzetben is zajlik; a szórakoztatóipar a történelemben soha nem látott robbanásszerű növekedésen ment és megy át (film, színház, sajtó, zene stb.), mégis a mi korunkban lett népbetegség a krónikus búskomorság, a depresszió (pl.: a magyar lakosság 32% -a érintett a depresszió által) stb.. És nem látjuk, hogy amióta Jézust kizártuk az életünkéből, a családukból, a munkánkból, a kapcsolatainkból, a döntéseinkből mi vagyunk a lebénult nyomorultak; az életerővel alig rendelkező, megkeseredett és örömtelen nyavalyások; a békességet, a bűnbocsánatot, a szeretetet, a megértést, a társat kolduló szegények; a magunk és környezetünk állapotát már Isten mércéjén felmérni nem tudó vakok; az üdvösség fehér ruháját elveszített mezítelenek.

3. Tanács (18). A tény is beszédes, hogy Jézusnak van tanácsa egy ilyen nagyon kellemetlenkedő gyülekezet felé. Tehát szereti őket és foglalkozik velük. → Ha kellemetlen emberekkel kerülünk össze, kiket szeretnénk lerázni, gondoljunk arra, hogy Jézus felvállalta őt és annyira fontos volt Neki az a számunkra nagyon fárasztó ember is, hogy meghalt érte. Akkor kik vagyunk mi

Jézushoz képest, mi hogy ne foglalkoznánk vele. Pl.: Az egyik ismerősöm a cigányok között is végzett szolgálatot, és sokszor nagyon neheze égett a táborba lemenni. Akkor – elmondása szerint – mindig arra gondolt, hogy ha Krisztus őt felvállalta ennyi nyomorúságával, akkor ő hogyan vállalná fel ezeket a cigányokat. De Jézus konkrét tanácsot ad, pontosan olyat, ami a felállított diagnózist kezeli:

„Tanácsolom neked, végy tőlem tűzben izzított aranyat, hogy meggazdagodj”. A „tűzben izzított arany” a legértékesebb, melyben nincsen szennyeződés. A kegyelem a legértékesebb kincs, mely a bűneset óta, az emberiség történelmének legértékállóbb terméke. A bűneset óta, az ember az elveszett életét akarja megtalálni. A kegyelem értékét mutatja, hogy sok millióan voltak már az Egyház történelmében, akik inkább meghaltak, mintsem, hogy a kegyelmet és a kegyelmet adó Krisztust megtagadják. Az Isten kegyelme drágább az életnél. Ahol a kegyelem megjelenik, megváltoznak, meggyógyulnak és megelégednek az életek, családok, emberi kapcsolatok, országok.

„végy tőlem... fehér ruhát, hogy felöltözz, és ne lássék szégyenletes mezítelenséged”. A „fehér ruha” a kegyelem, a megtisztulás, a visszafogadás jele. 1) Jézus ismételten kínálja a megtisztulást és az újrakezdést. Ennek a jele lehet az úrvacsora. El akarja a hűtlenségünket, a szennyünket, a bűneinket törölni. Újból lehet kezdeni az életet, a barátságot, a kapcsolatot, a szolgálatot, a Krisztussal való közösséget. Nem szabad úgy úrvacsorázni, hogy a régi haragot nem zártad le magadban (előbb békülj meg és úgy gyere az úr asztalához); a szenvedéllyel nem akarsz szakítani (üzenj hadat a saját magad kívánságainak); a még mindig valamilyen hazug képzetben hagyod a tanárt, a családtagot, a szülőt, a barátot, a testvért (menj el és mond el az igazságot, ne alakuljon ki hazug kép valakiben valamiről). De nem lehet a régi szennyes ruhára az újat fel venni. A régit előbb le kell vetni. → A régi étellel szakítani kell és akkor lehet csak az újat felöltözni. 2) Nem az ember teljes megváltozásáról van szó, csak a szegyeteljes dolgok eltakarásáról. → Ui. nem változunk meg teljesen, a megtérés következtében. De Jézus váltsága eltakarja a mi bűnös életünket és az Atya, ezen a váltságon keresztül lát már bennünket. Ezért egyszerre megigazult és egyszerre bűnös a keresztyén ember (Simus iustitis et peccator). Ezt tudomásul kell venni és nem szabad hamis illúziókban ringatni magunkat a keresztyénekkal szemben. Tudomásul kell venni, hogy a testvéri közösségben is rengeteg gyarlóság van. Pl.: Pál, az Egyházat a test képével ábrázolja ki (Krisztus Teste). De ez egy reális kép. Ui. a test lehet kívülről nagyon szép, de ha kicsit is beljebb megyünk bárki testébe, undorító dolgokat találunk. Valamint minden testben ott vannak azok a kórokozók, melyek képesek betegségeket okozni. Az Egyház is ilyen. Ha kicsikét mélyebben meglátjuk a gyülekezetek életét, bizony a legjobb helyen is undorító dolgokat találunk. Valamint minden helyen ott van a betegség állandó lehetősége, mely ha a Krisztus Test valahol

meggyengül, akkor bekövetkezik. Nincs úgy, hogy minden rendben lenne és végérvényesen hátra lehetne dőlni egy gyülekezetben. Mert mindig van egy kellemetlen tag, aki készen áll előállni valamilyen kínos üggyel.

„végy gyógyító írt, hogy bekend a szemed, és láss". 1) Meg kell látnunk a saját helyzetünket, a mit tönkretettünk és nem hozhatjuk egyedül helyre; amiben lemaradtunk, pedig már rég túl kellett volna lépni rajta; hogy egyedül állunk, mert már mindenkit elmartunk magunk mellől. A lelkiismeret érzékenységet helyre kell állítani. 2) De meg kell látni a célt, az Isteni mércét, Isten velünk és környezetünkkel való akaratát. Csak Jézus adhat nekünk tiszta látást és ezért tudunk valóban értékelni. Látjuk az értéket és az értéktelenséget önmagunkban, másokban, környezetünkben, kapcsolatainkban, Egyházunkban stb. 3) Jézus ad új perspektívát. A jövő Nála van. Ez kell a kilátástalanság ellen. A kilátástalanság felőröl és elveszi a jövőt. A kilátások a jövőt megalapozzák és nyertessé teszik.

Mindezeket a tanácsokat Krisztus tapintatosan és nem erőltetve mondja. Kopog az ajtón és a bebocsátását, a hozzá való fordulást így tesszük meg: elfogadjuk a kegyelmet, a megtisztulást és a Krisztus tervébe való beavatást. Mindezeket Jézus így foglalja össze: „Térj meg". Megtérés nélkül nem lehet úrvacsorázni. Az úrvacsora lényege, egy új kezdet lehetősége. Jézus úgy akar újat kezdeni, hogy megbocsát (tűzben izzított arany), a szennyet elveszi rólunk (fehér ruha) és megmutatja mit kell végrehajtanunk (szemgyógyító ír).

4. Ígéret. „Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem. Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónusomon; mint ahogy én is győztem, és Atyámmal együtt ülök az ő trónusán."

Vacsora Krisztussal. Az életünk ajtaja előtt áll és bebocsátást kér. Ha beengeded, vállalnod kell, hogy sok mindent átrendez, amit te már oly rég berendeztél magadnak (munka, pénzszerzési mód, kapcsolatok stb.). Ha ajtót nyitunk és beengedjük, akkor van vele közösségünk. A vacsora, a teljes elfogadás és közösség jele. Nem Neki van a mi közösségünkre, hanem nekünk van az Ő közösségére szükségünk.

Uralkodás a győzelem után. Itt rengeteg küzdelem van, de olyan a dicsőség amit ember szíve meg sem gondolt.

5. Bíztatás és figyelmeztetés: Akinek van füle hallja... Nem mindenki hallja. A lényeg, hogy te benne légy az Igét hallók, megértők és megcselekvők társaságába.

